

Ὁ ἄνθρωπος κατὰ Παπαδιαμάντη καὶ Ντοστογιέφσκυ

[Τὸ παρὸν κείμενο ἀποτελεῖ ἓνα

ἀπάνθισμα τῆς ὁμιλίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Ἐρζεγοβίνης (τῆς Σερβίας) Ἀθανασίου Γέφτιτς, μὲ θέμα: «Παπαδιαμάντης - Ντοστογιέφσκυ», εἰς τὴν Ἀθήνα τὴν 26η Μαΐου τοῦ 2001]

Μόλις εἶχε τελειώσει ὁ Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος καὶ εἶχε καταρρεύσει ἡ Γερμανία, ἐνῶ οἱ Μπολσεβίκοι στὴν Ρωσία εἶχαν νικήσει, ὁ γερμανὸς (λογοτέχνης) Χέρμαν Ἔσσε ἔγραφε, σ' ἓνα ἀπὸ τὰ πρῶτα κείμενά του (1919), γιὰ τὸν Ντοστογιέφσκυ περίπου τὰ ἑξῆς: «Αὐτὸς εἶναι ἐπικίνδυνος γιὰ τὴν Δύσι. Οἱ ἥρωές του, οἱ Καραμαζώφ, εἶναι ἀνατολικοὶ τύποι, πολὺ ἐπικίνδυνοι, σκοτεινοί, μὲ ἀσιατικὸ βάθος καὶ ἀποτελοῦν ἄμεσο κίνδυνο γιὰ τὸν δυτικὸ ἄνθρωπο». Αὐτὴ ἡ πόλωση, «Ἀνατολικοὶ - Δυτικοί», πού ἔβλεπε τότε ὁ Ἔσσε, τὴν ἔχουν λίγο-πολὺ καὶ σήμερα οἱ περισσότεροι, πού γράφουν γιὰ μᾶς τοὺς ὀρθοδόξους λαούς... [\(περισσότερα...\)](#)